

«Ἡ Ῥωμανία
κι ἂν πέρασεν,
ἀνθεῖ καὶ φέρει κι ἄλλο»

■ Γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴν Δικαιοσύνη

Ἀπαιτοῦμε
Ἀναγνώριση καὶ Ἐθνικὸ Μνημεῖο
τῆς Γενοκτονίας!*
Κυρίαρχο παγκόσμιο αἶτημα

Ἡ Γενοκτονία ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ποὺ ζοῦσε στὸ Ὄθωμανικὸ Κράτος, τὸ προσχεδιασμένο, ὀργανωμένο καὶ συστηματικὸ ἐγκλημα ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἔχει πολλὲς ὀψεις καὶ ἀφορᾷ τὴν μνήμη τῶν θυμάτων, τοὺς διασωθέντες καὶ τοὺς ἀπογόνους τῶν θυμάτων, τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία, τὴν Τουρκία καὶ τὴν διεθνῇ κοινότητα.

Τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος γιὰ δύο καὶ πλέον δεκαετίες ὑπέστη τὴν βαρβαρότητα τῶν κρατικῶν καὶ παρακρατικῶν μηχανισμῶν τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἐνωσης καὶ Πρόοδος» τῶν Νεοτούρκων καὶ ἐν τέλει, τοῦ καθεστώτος τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, οἱ ὅποιοι ἀφαίρεσαν τὴν ζωὴ ἀπὸ ἄνω τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων.

Ἡ πρώτη φάση τῆς **Γενοκτονίας** ξεκινᾷ τὸ 1908 καὶ κρατᾷ μέχρι τὴν ἑναρξὴ τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ὅταν ἡ ἄνοδος τῶν Νεοτούρκων στὴν ἐξουσία δημιούργησε τὶς συνθῆκες γιὰ τὴν ἑναρξὴ τῶν διωγμῶν.

Ἡ δευτέρα περίοδος ξεκίνησε τὸ 1914 καὶ κρατᾷ μέχρι τὸ 1918, ὅταν ἡ παγκόσμια σύρραξη κάλυψε τὰ ἐγκλήματα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Τουρκίας.

Ἡ περίοδος 1919-1924 ἀποτελεῖ τὴν τρίτη, τελευταία καὶ πιὸ ἔντονη φάση τῆς **Γενοκτονίας**, ὅταν τὴν ἐξόντωση τῶν Ἑλλήνων ἀναλαμβάνει ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Τὸν ἐπίλογο τοῦ ἐγκλήματος ἀποτελεῖ ὁ ξεριζωμὸς τῶν ἐπιζώντων καί, ἔτσι, ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ τελευταῖα ὑπολείμματα τῆς «ἐν ροῇ Γενοκτονίας» ὅπως ὀνομάστηκε.

Ἡ ἐκρίζωση αὐτὴ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἀπὸ τὰ πρωτοφανῆ ἐγκλήματα στὴν ἀνθρώπινη Ἱστορία· ἡ πρώτη **Γενοκτονία** τοῦ 20οῦ αἰῶνα συνιστᾷ τὴν βάση, τὸ πρότυπο, τὸ παράδειγμα καὶ γιὰ ἄλλες **Γενοκτονίες** (ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων, τῶν Ἀσσυρίων, τὸ Ὀλοκαύτωμα), εἶναι ἡ πρώτη ἀπόπειρα ὀλοκληρωτικῆς ἐξαφάνισης ἑνὸς λαοῦ, εἶναι μία ἀκόμη ἀπόδειξη, ὅτι **τὸ ἔγκλημα, τὸ ὁποῖο δὲν τιμωρεῖται, ἐπαναλαμβάνεται.**

Τὴν ἴδια στιγμή, τὸ ἀπαράγραπτο, ὅσο χρονικὸ διάστημα καὶ ἐὰν μεσολαβήσει, ἔγκλημα τῆς **Γενοκτονίας**, τὸ ὁποῖο ἀφορᾷ μία σειρὰ ἀπὸ ὑποχρεώσεις τοῦ θύτη, ἐν προκειμένῳ τῆς Τουρκίας, γιὰ ἀναγνώριση, ἀποκατάσταση, ἀποζημίωση, ἐπανόρθωση, οἱ τουρκικοὶ μηχανισμοὶ συνεχίζουν νὰ τὸ ἀρνοῦνται.

Μάλιστα, καὶ ἐνῷ οἱ μηχανισμοὶ ἄρνησης δὲν ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνη γιὰ ὅ,τι συνέβη, ὑλοποιοῦν στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ μία σειρὰ ἀπὸ (προκλητικῆς) ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες φτάνουν τὴν Ὑβρη, τιμώντας τοὺς πρωτεργάτες τῆς **Γενοκτονίας** (Μουσταφᾶ Κεμάλ, Ταλαάτ, Ἐνβέρ καὶ Τζεμάλ Πασᾶ), χρηματοδοτώντας μηχανισμοὺς διαστρέβλωσης τῆς Ἱστορίας καὶ φτάνοντας σὲ φυλακίσεις, καταδίκες, ἀκόμη καὶ σὲ δολοφονίες ὧσων ἀναδεικνύουν τὴν ἀλήθεια καὶ ἀμφισβητοῦν τὸ καθεστωτικὸ ἀφῆγημα.

Ταυτόχρονα ἡ διεθνὴς κοινότητα παραμένει δεσμευμένη – πλὴν σημαντικῶν καὶ τιμητικῶν ἐξαιρέσεων– ἀπὸ ὀφέλη καὶ συμφέροντα ποὺ παρεμποδίζουν τὸ ἔργο τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως συνέβη καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν τέλεση τῆς **Γενοκτονίας**, ὅταν τὸ αἶτημα γιὰ ἀπόδοση τοῦ δικαίου δὲν ἔγινε πράξη ποτέ.

Ἔτσι, ἡ ἀναγνώριση τῆς **Γενοκτονίας** βρίσκει ἀναρίθμητα καὶ συνεχῇ ἐμπόδια ἀπὸ μηχανισμοὺς ἀπόκρυψης τῆς ἀλήθειας, ποὺ ἀρνοῦνται τὴν εὐθύνη τῆς Τουρκίας γιὰ τὸ ἔγκλημα.

Ἡ ἀλήθεια, ὅμως, δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτεῖ, πόσο μάλλον σήμε-
ρα, ποὺ ἡ πρόσβαση στὴν πληροφορία καὶ τὴν γνώση δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαγορευτεῖ ἀπὸ ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα καὶ ιδεολογίες.

Ἐναν αἰῶνα καὶ πλέον μετὰ τὴν **Γενοκτονία**, τὸ αἶτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ κάθε δημοκράτη πολίτη στὴν

Τουρκία καὶ σὲ ὅλον τὸν κόσμον, εἶναι ἡ ἀναγνώριση τῆς **Γενοκτονίας** καὶ ἡ ὑλοποίηση ὅλων τῶν προβλεπόμενων ἀπὸ μία τέτοια πράξη.

Ἀναγνώριση, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἐπαλήθευση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι ἡ πράξη ἀλήθειας καὶ ἐπιβεβαίωσης, ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη θεσμοὶ καὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἀρνοῦνται νὰ δεχτοῦν ὅσα ὑποστηρίζουν οἱ προπαγανδιστὲς καὶ οἱ κατευθυνόμενοι ἀπὸ τὴν Τουρκία μηχανισμοί.

Ἡ ἀναγνώριση ἀφορᾷ τὸ μαζικὸ ἐγκλήμα, τὸ ὁποῖο, ἐπειδὴ δὲν τιμωρήθηκε, ἀποτελέσει τὸ παράδειγμα γιὰ τὸ Ὀλοκαύτωμα («ποῖος θυμᾶται τοὺς Ἀρμένιους καὶ τοὺς Ἕλληνες», ἔλεγε ὁ Χίτλερ), ἓνα ἐγκλήμα, τὸ ὁποῖο, ἐπειδὴ δὲν τιμωρήθηκε, ἐπαναλαμβάνεται σήμερα μὲ τὴν ἄρνηση!

Ἡ ἀναγνώριση τῆς **Γενοκτονίας** ποὺ ὑπέστη τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος εἶναι αὐτονόητη ὑποχρέωση τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ τῆς διεθνοῦς κοινότητος, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ σιωπᾷ ἢ ἀκόμη χειρότερα νὰ συνηγορεῖ στὸ ψεῦδος, υἱοθετῶντας τὴν Τουρκικὴ προπαγάνδα.

Ἡ ἀναγνώριση τῆς **Γενοκτονίας** ἀποτελεῖ προϋπόθεση, γιὰ νὰ ὑπάρξει ἀφενός, Ἐλευθερία καὶ Δημοκρατία στὸ τουρκικὸ ἐσωτερικόν, ἀφετέρου εἶναι ἀπαράβατος ὅρος γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων καὶ τῆς εἰρήνης στὴν περιοχὴ, ὅπου λόγῳ τῆς συνεχιζόμενης δράσης τῶν ἴδιων παλιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν νέων δολοφονικῶν μηχανισμῶν, τὰ ἐγκλήματα συνεχίζονται.

Ἀρα, ἡ Τουρκία, ἀκολουθῶντας τὸ παράδειγμα ἄλλων κρατῶν, ποὺ σχεδίασαν καὶ ὑλοποίησαν μαζικὰ ἐγκλήματα, ὀφείλει νὰ παραδεχθεῖ τὴν εὐθύνη της γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

* * *

Παράλληλα, ἔχοντας γνώση ἀπὸ ἄλλους λαοὺς ποὺ ὑπέστησαν **Γενοκτονία**, ἔχοντας τὸ παράδειγμά τους, ὅτι αὐτὴ τιμᾶται καὶ μὲ τὰ κεντρικὰ μνημεῖα **Γενοκτονίας**, ὅπου ἀποδίδονται ἀπὸ ὅλους οἱ ἀνάλογες τιμές, **ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία τὴν δημιουργία τοῦ Ἐθνικοῦ Μνημεῖου Γενοκτονίας.**

Μνημεῖο, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ γιὰ τοὺς εὐνόητους λόγους, σὲ ἠθικόν, διπλωματικόν καὶ ἱστορικόν ἐπίπεδο, πρωταγωνιστικὰ γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς **Γενοκτονίας.**

Τὸ Ἐθνικὸ Μνημεῖο γιὰ τὴν Γενοκτονία μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ ἑνὸς κύκλου διεθνῶν ἀναγνωρίσεων, ἀλλὰ καὶ εὐθύνης, ἠθικῆς καὶ χρέους ἔναντι τῶν δολοφονημένων προγόνων μας.

Ἡ Γενοκτονία καὶ ἰδιαίτερα ἡ διεθνοποίησή της, ἀποτελεῖ ἓνα σημαντικό ζήτημα, τὸ ὁποῖο, παρὰ τὰ χαμένα χρόνια καὶ τὴν πολιτικὴ καὶ κρατικὴ ὀλιγωρία, ἀδιαφορία καὶ ἀπροθυμία, κυριαρχεῖ ὡς αἴτημα παγκοσμίως.

Ἡ ἀνάδειξη καὶ διεθνοποίηση τῆς Γενοκτονίας ἀφορᾷ ὅλον τὸν Ἑλληνισμό καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ κυρίαρχο συστατικὸ στοιχεῖο τῆς ἐθνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ποὺ σέβεται τὴν Ἱστορία καὶ τὴν Ἀλήθεια, δηλαδὴ τὴν Μνήμη της.

Ἀπαιτοῦμε τὴν ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας, ἀπαιτοῦμε τὴν δημιουργία τοῦ Ἑθνικοῦ Μνημείου γιὰ τὴν Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων, γιὰ τὴν μνήμη τῶν θυμάτων καὶ γιὰ τὴν καταδίκη τῆς Τουρκίας, γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ γιὰ τὴν Δικαιοσύνη!

(*) Ἐφημερ. «Ἑστία», 23.5.2023, σελ. 1 καὶ 8. • Τοῦ Θεοφάνους Μαλκίδη. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

